

Hódmezővásárhely, 1904. június 1. – Ráckeve, 1987. július 20.

Apja népiskolai tanító volt; fia az elemi iskola elvégzése után három polgárit végzett, majd kitanulta ki a géplakatos szakmát. 1921-ben lett tagja a Magyarországi Vas- és Fémmunkások Országos Szövetségének és a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak. Az MSZDP központi titkársága küldte az évtized első felében Bécsbe pártiskolára. Innét hazatérve ugyancsak a párt helyezte el a resicabányai vagongyárban. Az MSZDP 1930-ban elfogadott agrárprogramjának egyik kidolgozója. A harmincas évek elejétől pártja hódmezővásárhelyi, majd debreceni titkára, 1936-tól az ún. alföldi titkárság egyik vezetője. A front átvonulása után az SZDP dél-tiszántúli területi titkára, majd – Kéthly Anna hívásának eleget téve – az SZDP központi titkárságának munkatársa lett. 1945. április 2-án Budapesten választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945. november 4-től 1947-ig nemzetgyűlési képviselő. A két munkáspárt 1948. júniusi egyesítéséig az SZDP agrárpolitikai osztályán dolgozott. A kommunista hatalomátvételt követően lemondott képviselői mandátumáról, Gorzsán egy tanyán kezdett gazdálkodni. Itt értesült az 1956. októberi eseményekről; Németh Károly – aki akkor a Magyar Dolgozók Pártja Csongrád megyei pártbizottságának első titkára volt – autót küldetett érte, hogy jöjjön be Szegedre lecsillapítandó az elégedetlenkedő munkásokat. 1957-ben letartóztatták, előbb őt, majd – másodfokon – hétévi börtönbüntetésre ítélték. 1962-ben súlyos betegen szabadult. A bírósági ítélet részeként elkobzott vagyona fejében Budapesten kapott egy lakást, de ezt tíz évig nem tudta birtokba venni.